

סגת החזקת
ד"ר מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נשי מזרחי באמריקה

מהדורה מיוחדת בשביל ההסתדרות הציונית העולמית,
המחלקה לחנוך ולתרבות בגולה - המדור הדתי

שופטים (תש"י) י"ט ט"ו - כ"א

עדים זוממים

הערה: גליון זה המסכו של גליון שופטים תש"ט יהיה מוקדש כולו לעדים זוממים.
עליון טח.

- א. י"ח ודרשו השופטים היטב והנה עד שקר ענה באחיו
רמב"ן ד"ה ודרשו השופטים היטב והנה...
1) מה הם הקשיים ההוגים שבפסקנו הסתוריים בדברי הרמב"ן האלה?
(קשיים בענין, קשיים בסגנון).
2) הסבר את הכוונות המובאים בדברים:
א. "בא הרוב ברגליו"
ב. "הקבלה הנאמנה"
ג. "הכחשה - הזמה".

ג. אברבנאל מקשה

בענין העדים הזוממים, שהעידו בדבר מה לחייב אדם אחד ובאז אחרים והזימו
אותם, צוה התורה שנאמין למזימים ולא נאמין למזומנים. ובוה קשי גדול: כי
אם היו העדים הראשונים המחייבים - שנים, והיו העדים האחרונים המזימים -
הם שנים, למה נאמין העדים האחרונים ולא נאמין הראשונים, בהיותם שנים
למספרם?
(והיה ראוי שנאמר כפיוצא כזה: "אוקי תרי להדי תרי ואוקי ממנוא בחוקה
מריה"). והרבה החקשו המפרשים בשאלה זו:

וע' רמב"ם הלכות עדות י"ח הלכה ג': וזו שהעידה תורה עדות האחרונים על
העדים הראשונים - גזירת הכתוב הוא. אפילו היו העדים הראשונים מהם ובאז
שנים והזימום ואמרו להם: אנו מעידים, שאתם המאה כלכם עמנו הייתם ביום
פלוגי במקום פלוגי" - הרי אלו (המאה) גענשים על פיהם (של השנים).
רמב"ן י"ח ד"ה ודרשו השופטים היטב

רגבו נשים (כפי המובא באברבנאל): המזומנים אולי חשבו "לא ראה אותם שום
אדם במקום אחר באותו זמן ולכן הכניסו עצמן באותה עדות שקר. אבל המזימים
אותם - אם לא היה האמת בדבריהם, - איך לא יראו מן המזומנים, שידעו
האמת בעצמם, אולי יוכיחו שהאמת איתם ויביאו עדות חתרים שראו אותם באותו
זמן באותו מקום שהעידו שגעה המעשה ההוא? הנה אין ספק שכל זמן שהמזימים
לא יבררו דבריהם שהאמת איתם, ראוי שנאמין יותר לדברי המזימן אותם.

1. מה הן שלש המסובות הניתנות בזה לקושית האברבנאל ומה ההבדל ביניהן?
2. מה הכולל למצוא חולשה בחסובת הרמב"ן?

ג. יס ובערת הרע מקרבך.
טז"ל: אין זו מיתה... אך ענינו: חביר החסא בהעביטך החוסא, דאם לא כן
יתיה החסא כישראל וכלם יהיו נענשים עליו. וזה בנין אב לכל
ובערת הרע סגנון: "העון".

1. מה מביחו לפדס כן?
2. מה ראיות מפרשת כי חצא המוכיחות מלטון הכתוב את צדקת פרושו.
(הטוה את דברי המלומדים:

ח"א: "וחפלי עבד דביט מביגך" (עושה הרע)

באור: אונד דען בעזעוויכט אויס איין וועגסאפען.
בובר: "wegnehmen sollst du das Boebe"

שאלת סגנון:

הטוה: י"ב וכל ישראל יסמעו ויראון
י"ז וכל העם יסמעו ויראון
כ"א וכל ישראל יסמעו ויראון
י"ט כ' והנצארים יסמעו ויראון

א. החוכל להסביר, מה ראמה התורה לשנות במקומנו את סגנונו?

הטאלות המסומנות א קטות, המסומנות XX קטות ביותר, יבחר כל לומד במתאים לדרגתו

הטובות וגם טאלות יס לשלוח להסתדרות הציונית העולמית, המחלקה לחנוך ולתרבות
בגולה - המדור הדתי, ח.ד. 92, ירושלים בשביל נחמה ליבוביץ.